

ART

Village, de Joan Miró, culmina l'àmbit de l'exposició dedicat al paisatge. FRANCESC MELCION

El joc irresistible d'encadenar obres d'art

La galeria Marc Domènech exposa petits formats

ANTONI RIBAS TUR
BARCELONA

Dos paisatges de Ramon Martí Alsina porten a un *Jardí* de Joaquim Mir, i el breu recorregut culmina amb una pintura de joventut de Joan Miró, *Village*. L'exposició de la galeria Marc Domènech *Aquelles petites coses* està plena de diàlegs curiosos com aquest. Amb les 130 obres de 40 artistes que hi ha al llarg del recorregut Marc Domènech hauria pogut construir una història esquemàtica de l'art català i espanyol del segle XX, però ha preferit compartir amb el públic les seves intuïcions i les seves ganes de jugar amb l'art. "El petit format ens interessa perquè les peces acostumen a ser molt íntimes i és una manera molt suggerent d'endinsar-se en l'obra de artista", afirma el galerista. "El nostre objectiu és que el públic surti havent après alguna cosa -afegeix-, i fomentar el col·leccionisme". Per això les obres d'artistes coneguts conviuen amb les altres que no ho són, els preus estan a la vista i la forquilla és molt àmplia: dos *Rostre* de Josep Maria de Sucre costen 500 euros, i *Village*, 250.000.

Les "joies de la corona" de la mostra, com diu el mateix Domènech, es poden veure al començament, en una constel·lació de pintures d'artistes com Antoni Tàpies, André Masson, Luis Feito, Esteban Vicente, Juan Gris i Manuel Rivera. En aquests casos, el petit format no vol dir que les obres siguin esbossos d'obres posteriors.

A continuació, se succeeixen més famílies d'obres creades seguint criteris històrics. A la dels surrealistes es pot veure un exemplar de la primera edició del llibre *La conquesta de l'irracional* il·lustrada per Salvador Dalí que, a més, inclou un dibuix de l'artista. La dels constructivistes està presidida per un altre dibuix de Joaquim Torres-García. El recorregut és ple de grans noms: hi ha representats Zoran Music, Alberto Magnelli, Josep Guijo, Rafael Alber-

Proximitat
"Les obres petites acostumen a ser molt íntimes", diu Domènech

Estimulant
"Volem que el públic surti havent après alguna cosa", subratlla el galerista

ti, Albert Gleizes, Maruja Mallo, Juli González, Antonio Saura i Josep Togores. Tot i així, potser el més atractiu de l'exposició és poder fer descobertes, com els caps avantguardistes de Joan Sandalinas i els treballs de Marc Aleu, que està representat com a pintor i com a dibuixant, amb els originals d'unes il·lustracions que van ser publicades a la Revista *Dau al Set* l'any 1954. També hi ha humor i mala bava, com en una il·lustració d'Enrique Brinkmann: l'animal protagonista del dibuix *El toro* és gegantí però la visió d'Espanya que es desprèn de l'obra és satírica. Totes aquestes peces estan exposades a la sala inferior de la galeria.

Doble d'espai

Aquelles petites coses arriba dos anys després de la primera edició de l'exposició. Com que aquella va ser un èxit ara ocupa el doble d'espai. De camí a la planta inferior, un pot veure una altra de les joies de la mostra, una maqueta del projecte del *Monument a l'Onze de Setembre* d'Antoni Llena. Entre els artistes de la segona meitat del segle XX, es poden veure dues peces tèxtils de Magda Bolumar, la vídua de Moisès Villèlia, amb qui va començar a explorar el potencial expressiu dels materials els últims anys 50.

El ritme de l'exposició s'apavaga quan arriben les obres d'artistes contemporanis que clouen el recorregut: entre elles criden l'atenció les pintures foradades i les escultures fetes amb materials humils de Joan Furriols, un dibuix gestual de Joaquim Lluch i diversos dibuixos de Lluís Lleó fet amb un paper artesanal molt fi del Nepal. El tret característic d'aquests treballs és que l'artista aplica una pintura densa damunt un suport molt fràgil i també combina diferents papers per crear collages que juguen amb les transparències. —